

genstande for ikke at sige Nødvendigheds- genstande, kunde blive yderligere nedsatte i Told, og saa vilde der paa den anden Side være god Anledning til at tage en anden Del af disse Varer ind under en betydelig højere Told; der er de Galanterivarer, som godt kunne bære 1 Kr. i Told, ja betydeligt mere. Saavidt jeg husker, er der ogsaa tidligere fra det andet Tings Side fremkommet Forslag om en saadan Specificering af denne Post; man er gaaet fra ganske smaa Beløb op til betydelige Beløb pr. Pfd.; det har heller ikke mødt Modstand fra Toldvæsenets Side, men det er gjort gældende i Udvalget, at noget saadant var uigennemførligt. Nu hørte jeg den ærede Ordfører sige, at efter hvad han har hørt af Finansministeren, var der en Mulighed for, at man kunde komme ind paa nogen Udskillelse af disse Grupper, og kan det ske, kan man jo siden derefter indtage sin Stilling til hele denne Gruppe; men jeg vil dog formene, at det vil ikke være rigtigt at blive staaende nu ved 1 Kr. i Haab om at kunne udfille en Del grovere Varer og sætte dem til en lavere Told, men det vil være rigtigt at gaa ned til 50 Ore og derfra som Udgangspunkt baade gaa nedad for de simpleere Varers Bedkommende og opad, og maaste betydelig opad, for de finere Varers Bedkommende. Jeg anbefaler derfor Forslaget om at gaa ned til det, som Regeringen foreslog i For. — Om Gummivarer holdt det ærede Medlem, der sidst talte, et meget veltalende Foredrag, jeg skal blot indskrænke mig til den Bemærkning, at det, det her gælder om at beskytte, er en eneste Fabrik, en Fabrik, om hvis Tilværelse Regeringen ikke en Gang havde Anelse den Gang, den fremsatte sit Forslag; der ser man, hvor lille Anledning der kan være til at kræve Beskyttelse. Jeg tror, at den Tilstand, som fremkommer ved Regeringens Forslag, hvis det vedtages, ville vi i Almindelighed kunne være meget vel tjente med, og jeg kan derfor blive staaende derved. — Om Vædringsforslag under Nr. 14 til Position 67, Cement og Kalk, og om den Told, som er bleven forlangt, mente den ærede Ordfører, at den var særdeles nødvendig, da det ellers let kunde føre til, at vi slet ikke fik Cementfabrikker her i Landet, og at vi bleve nødt til at købe Cement fra Udlandet, og saa vilde den selvfølgelig straks blive dyrere, sagde den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, at den Frygt er begrundet; for det første tror jeg ikke, at Opretholdelsen af den nuværende Tilstand vil føre til, at alle vore Cementfabrikker herhjemme skulde blive nødt til at lukke; det tyde disse Forskrifters Regnskaber aldeles ikke paa, de have været under en ubeskyttet Tilstand hidtil og

levet godt. Men selv om dette, som jeg ganske vist skal erkende, meget uheldige Forhold skulde indtræde, ser jeg deri ingen gyldig Grund til, at Cement skulde blive særdeles meget dyrere; jeg antager, at der fra Udlandet vilde være tilstrækkelig Konkurrence til at holde Cementen nede paa virkelig rimelige Priser. Men dette Forslag tilligemed de følgende om grovere Murstens- og finere Murstensprodukter hører til disse Forsøg paa at indføre ny Beskyttelse i Forslaget, som jeg fra mit Standpunkt og fra Mindretallets Standpunkt i det hele maa anse for i høj Grad uheldige. I Stedet for at gaa den Vej at forøge de beskyttede Industriers Antal, burde Regeringen efter vor Formening hellere gaa en anden Vej, nemlig at reducere den alt nu bestaaende Beskyttelse nedad. Vi maa allerede af den Grund bestemt modsætte os, at der indføres Beskyttelse for Foretagender, som have viist sig at kunne leve virkelig godt uden en saadan Beskyttelse. — Hvad Vædringsforslag Nr. 19, Position 73, angaar, om disse Kaffelovne, da ophyste den ærede Ordfører, at det var i Reglen Lutsusovne, der her var Tale om, og det var kun 30 Kr. pr. Kaffelovn; saavidt jeg veed, er en hel Del af de Dvne dog temmelig simpelt Arbejde, der ikke kan betegnes som Lutsusvarer, og dertil kommer, at det er vægtige Varer; det er sandsynligt nok, at det kan blive 30 Kr. for en Kaffelovn, men det forekommer mig, at det er en Fordyrelse, som det aldeles ikke vil være anbefaleligt at lægge paa dem. — Om den brændte Kaffe, Vædringsforslag Nr. 20 til Position 76, skal jeg sige, at der blev gjort gældende fra den ærede Ordførers Side, at her ikke var Tale om en Forhøjelse, det er kun en bedre Afpassning af Forholdet mellem Tolden paa brændt og paa raa Kaffe. Men er der ikke Tale om nogen Forhøjelse, hvorfor saa egentlig røre ved det? Tallet er jo dog højere, og det kan gerne være, at det er et bedre og korrekttere Forhold, der opnaas mellem Tolden paa brændt og raa Kaffe, men naar Forholdene vise, at Kaffebrændingen ved den Told, vi have, er en ganske lukrativ Forretning, og at Forandringen dog i hvert Fald, hvis den overhovedet skal virke noget, kun kan virke som en Fordyrelse, skønner jeg ikke, at der er nogen Grund til at gaa med dertil. — Melletolden endelig — Vædringsforslag under Nr. 23 til Position 81 — er jo en Ting, der har megen Betydning. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem, der sidst talte, sagde mod at gaa ind paa denne Told. Der er meget hyppig blevet gjort gældende, at en saadan Told i Virkeligheden ikke vil bevirke nogen Fordyrelse af Melet, altsaa heller ikke af